

Sammanfattning av "Genomlysning av Equmeniakyrkans internationella mission"

hela rapporten finns här: <https://equmeniakyrkan.se/aktuellt/digitala-regionsamlingar/>

I juni 2019 gav Equmeniakyrkans kyrkostyrelse en arbetsgrupp i uppdrag att genomlysning Equmeniakyrkans internationella arbete/mission, ta fram en tydligare strategi och utifrån den ge förslag till prioriteringar och besparingar för att utveckla och stärka arbetet. Detta är en sammanfattning av den rapport som arbetsgruppen presenterade i juni 2020. Rubrikerna är desamma som i slutrapporten.

1. Missionssyn (s 5 – 8)

Internationell mission är en självklar del av att vara kyrka. Equmeniakyrkans uppgift är att inspirera, hjälpa och samordna församlingarnas internationella mission. Allt som samfundet gör i detta är på församlingarnas och kyrkokonferensens uppdrag och därför behöver engagemang och ägarskap finnas just där.

Kyrkan finns till genom att missionera. Men det är inte kyrkan som äger missionen. Missionen är Guds mission (*Missio Dei*) som vi är inbjudna att vara delaktiga i. Guds mission är inte beroende av oss, men vi som kyrka är alldeles beroende av att ha del i Guds mission. Det är nödvändigt att kyrkan i missionen har en global horisont. Det blir tydligt i konkreta bilaterala relationer mellan samarbetskyrkor, men det är lika viktigt med relationerna i de stora internationella ekumeniska sammanhangen.

Vi behöver uppleva mångfalden och bredden. Men vi behöver också spets och tydligt fokus i de samarbeten vi har kring konkreta insatser. Där vi prioriterar och ser var vi kan och bör göra skillnad, båda mellan och inom länder.

Alltför länge har internationell mission mest varit enkelriktad, även om vi ofta har talat om ömsesidighet. Vi i Equmeniakyrkan har ofta varit för dålig på att formulera våra behov för samarbetskyrkorna på samma sätt som vi förväntar oss från dem. Där behöver vi lära och inspireras av dem. I verksamhetsplanen finns därför målsättningar både om att sända ut och att ta emot missionärer. På senare år har missionärer till Sverige bidragit en hel del i vårt nationella arbete.

Vi behöver låta helhetssynen av mission än mer genomsyra hela kyrkan, våra relationer och all vår verksamhet. Inte markera uppdelningen i internationellt och nationellt utan tänka gemensam mission. Exempel på det skulle kunna vara att när vi har arrangemang eller utbildningar (vinterkonferens, kyrkokonferens, pastors- och diakonutbildningen, KUP, medarbetardagar etc.) så finns både det internationella och nationella perspektivet med. Inte vid olika tillfällen/kurser utan samtidigt. T.ex. skulle det när vi talar om församlingsutveckling i Sverige kunna finnas någon med internationellt perspektiv som ger respons, och vice versa.

Helhetssynen skulle också tydligare kunna få göra avtryck i våra "offer dagar". Idag har vi insamlingsdagar/perioder för det internationella arbetet, det nationella arbetet, pastors- och diakonutbildningarna och Equmenia. Vad skulle hända om vi istället hade fyra insamlingsperioder till Equmeniakyrkans mission och sedan fördelade det som kommer in utifrån den budget som kyrkokonferensen tagit beslut om?

Självklart ser vi även risker med detta genom att vi kan tappa tydlighet kring vart de insamlade medlen går och därmed riskera minskat engagemang. Att spänningen mellan tydliga och avgränsade

projekt och allmänt insamlade medel kan bli ännu större. Därför måste en förändring i denna riktning inbegripa ökad tydlighet och kommunikation kring hur gåvor och insamlade medel används, vilka projekt och arbeten vi fokuserar etc. Insamlingsarbetet bör alltså förstärkas.

I arbetsgruppen finns en samstämmighet kring att helhetssyn på mission ännu tydligare bör genomsyra Equmeniakyrkan. När det gäller att eventuellt slå samman insamlingsperioderna finns det delade meningar om det är rätt väg att gå.

Dagens internationella arbete/mission inom Equmeniakyrkan (s 9 – 11)

Equmeniakyrkan har relationer med den globala kyrkan på många sätt. Dels väldigt många genom diverse internationella sammanhang – som Kyrkornas Världsråd och de konfessionella organisationerna. Dels ett knappt 50-tal som vi har någon form av bilateral relation till. Det senare betyder att vi följer varandra, vi möts ibland, och i vissa fall kan samarbeta med varandra på jämbördiga villkor.

I en del länder, för närvarande knappt 30 av de 50 som nyss nämndes, gör vi särskilda insatser i samarbete med våra samsarbetskyrkor. Vi ger ett mer eller mindre omfattande stöd. Vi delar våra resurser med dem. Det är dessa som ofta kallas för våra "missionsländer".

Insatserna är både med inriktning på martyria (vittnesbörd – evangelisation, pastorsutbildning o.dyl.) och på diakoni (sociala projekt, humanitära insatser, sjukvård, skolor mm). Vi menar att dessa två aspekter av missionen bör finnas på ett balanserat sätt i vårt arbete, och ha jämförbara storlekar. Vittnesbördet och omsorgen om människan och skapelsen bör gå hand i hand.

Missionärer utgör en strategiskt viktig del av vår internationella mission. Även om det inte är motiverat idag att skicka ut en stor mängd missionärer för att göra arbete som våra samsarbetskyrkor kan göra själva, så finns det ett tydligt behov av ett antal missionärer som vi sänder till våra samsarbetsländer. Likaså är det också viktigt med missionärer från andra till Equmeniakyrkan.

Vi ser också en växande strategiskt viktig roll för volontärer. Det finns många människor som har möjlighet att under en kortare tid göra en insats utan att vara anställd av samfundet. Det finns en tydlig efterfrågan från framför allt unga vuxnas sida genom Equmenia men också från äldre att skapa många fler möjligheter för denna typ av engagemang.

2. Strategi och kompetenser (s 12 – 16)

Equmeniakyrkan vill främja församlingarnas engagemang i internationell mission genom att skapa förutsättningar för kontakter och samarbeten. Det sker genom att skapa nödvändiga ramar för församlingar. Till hjälp finns en internationell enhet som har kompetens och expertis på olika relevanta områden, både bistånd, kultur, missionsteologi men också administrativt. Det finns även missionärer som kan skapa förutsättningar för volontärer och utbyten av olika slag. Kontakter finns också för att förmedla möjligheter att ta emot utbyten, volontärer eller missionärer.

Följande strategiska utgångspunkter föreslås:

- Equmeniakyrkans internationella mission är församlingarnas gemensamma internationella mission
- Equmeniakyrkan vill ha balans mellan *martyria* (vittnesbörd) och *diakonia* (diakoni), som båda bygger på *koinonia* (gemenskap).
- Equmeniakyrkan har en helhetssyn på internationell och nationell mission.
- Equmeniakyrkan strävar efter ömsesidighet i sina internationella relationer.

- Equmeniakyrkan tror på långsiktiga relationer - som inte skapar beroende men utmanar varandra.
- Equmeniakyrkan vill vara flexibla genom att arbeta med tydliga och avgränsade projekt.
- Equmeniakyrkan arbetar utifrån en ekumenisk hållning

Utifrån våra strategiska utgångspunkter och våra kompetenser förhåller vi oss till de fem målen som finns i Equmeniakyrkans verksamhetsplan. Dessa är gemensamma för hela kyrkan och gäller det nationella likväl som det internationella arbetet.

3. Besparingsmodeller (s 17 – 19)

Kostnadsbesparingsmodeller i tre storleksklasser presenteras.

4. Engagemang och insamlingar (s 20 – 21)

Missionsarbetet bygger på församlingarnas uppdrag, ägarskap och engagemang. Vår övertygelse är att engagemang och ägarskap ger en bärkraftig ekonomi. Till det kan öppna och utåtriktade insamlingskampanjer vara ett gott komplement. Därför behöver vi se till att det finns resurser både för kommunikation och inspiration (missionsinspiratör/er) samt strategiskt tänk kring insamlingar och kampanjer (insamlingsstrateg/er). Även om samfundet stödjer genom riktade insamlingsutskick mm till enskilda så finns ansvaret för insamlingsarbetet hos församlingarna.

För närvarande har Equmeniakyrkan fyra insamlingsdagar/perioder för det gemensamma arbetet. I stycket om Helhetssyn på mission nämner vi att vi vill pröva tanken att inte tala om fyra olika insamlingar utan vid alla gemensamt tala för hela kyrkans arbete, som ju är mission.

Konkreta åtgärder föreslås gällande testamenten, ändamålsbestämda medel, församlingens missionär, ändamålsbestämda gåvor och fördelade kostnader.

5. Organisation (s 22)

En organisationsmodell för Equmeniakyrkans Internationella Enhet presenteras. Vikten av ideella lyfts också fram. Equmeniakyrkan har redan idag några referensgrupper som fungerar som arbetsgrupper. Där ser vi plats för fler, och med tydligare mandat. Det finns även enskilda som vill jobba volontärt med olika uppgifter i Sverige. Det kan vara allt från inspirationsuppdrag, skrivande till att hålla kontakt med samarbetsprojekt.

6. Sidafinansierade projekt och Diakonia (s 23)

Sidafinansierade projekt tillför våra samarbetskyrkor stora resurser för att kunna påverka sina samhällen positivt och stärker deras organisation. Samarbetskyrkorna är måna om den möjligheten. Sidafinansierade projekt ger tillgång till mycket fortbildning som också ger Equmeniakyrkans personal en hög kompetens i hantering av projekt, vilket även höjer kvalitén på våra egenfinansierade projekt.

Equmeniakyrkan är huvudman för Diakonia. Det kan förefalla logiskt att de då tar hand om all Sidafinansierad verksamhet. Samtal har förts med Diakonia om detta vid några tillfällen. Utfallet har varit att våra Sidafinansierade projekt inte passar in i Diakonias strategier och inte kan leva upp till deras krav.

Vi kan vinna mycket genom att samarbeta, både i Sverige gentemot församlingarna och fält, och dra nytta av varandras kompetenser. Därför behöver samarbetet mellan Equmeniakyrkan och Diakonia utvecklas och vi skulle behöva samarbeta kring några projekt samt hitta sätt att gemensamt möta församlingarna.

Equmenia (s 24)

I det internationella arbetet har det alltid funnits ett nära samarbete med Equmenia. Equmenias internationella kontakter är med Equmeniakyrkans samarbetskyrkor. Equmenia vill gärna jobba mot en gemensam vision för internationellt arbete. Vi bejakar detta.

Vår analys är att det idag finns det ett antal möjligheter för unga att åka ut internationellt. Men efter hemkomsten finns det egentligen inga större möjligheter att bygga vidare på det engagemang som byggt upp. Att sitta i en missionskommitté är inte det ungdomar i första hand efterfrågar, utan man vill engagera sig mer praktiskt. Vi behöver hitta former för det och att skapa möjligheter för volontärt arbete, utomlands och i Sverige, runt internationell mission är viktigt i sammanhanget.

Sammanfattning av genomlysningens rekommendationer:

- Vi föreslår att den operativa strategin utgår från verksamhetsplanens fem riktningmål.
- Att vi fortsätter sända ut och ta emot missionärer på samma nivå som 2019.
- Att vi samtidigt utvecklar arbetet med volontärer som vi menar är strategiskt viktigt.
- Vi föreslår att antal länder där vi har ett direkt arbete eller stöd halveras (från dagens ca 27 länder till knappt 15 stycken), men att vi fortsätter att ha dialog och utbyte där så är möjligt.
- Att prioriteringar i det internationella arbetet som motsvarar en årlig kostnadsminskning med ca 7 miljoner kronor (jämfört med budget 2019).
- Att helhetssyn och internationellt perspektiv integreras i den nya form för pastors- och diakonutbildning som nu arbetas fram.
- Att vi prövar tanken att slå samman Equmeniakyrkans insamlingar och enbart tala om insamling till Equmeniakyrkans mission.
- Vi föreslår att kyrkokonferensen löser upp de ändamålsbestämda medel som ej kan användas och omför dem till liknande projekt/verksamhet.
- Vi vill förstärka engagemang och insamlingsarbete hos våra församlingar genom ytterligare resurser, som missionsinspiratör/er, och nå nya grupper och organisationer med hjälp av en insamlingsstrategi.
- Vi tror också att vi ytterligare kan förstärka engagemang och ekonomi genom att församlingar tydligt knyts till en missionär; "församlingens missionär", och att dessa församlingar därmed tar ett ökat ansvar i förbön och ekonomi för missionären.
- Vi vill behålla SIDA-projekt på motsvarande dagens nivå eftersom det ger ett väsentligt bidrag till våra samarbetskyrkors verksamhet och även ger kunskap och resurser som är till gagn för vårt övriga arbete.
- Vi föreslår att samarbetet med Diakonia tydliggörs och utvecklas.
- Vi föreslår att en gemensam vision och plan arbetas fram tillsammans med Equmenia.
- Att både integrera internationellt perspektiv i framtida utbildningar och arbeta för ytterligare utbildningsformer för internationellt intresserade.
- Även om det internationella ekumeniska arbetet inte ligger inom ramen för vårt uppdrag (men väl under internationella enhetens budget), föreslår vi ändå att även detta prioriteras och kostnadsminskas väsentligt.